

بسم الله الرحمن الرحيم
تجزیه و ترکیب آیات ۴۰ الی ۴۴ سوره مبارکه معارج

۰. فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِلَّا نَاقَادُهُنَّ (۴۰)

۱. نوع فاء در "فلا اقسم"

- قسم، انشاء است و اگر عطف خبر انشاء را جائز ندانیم، فاء، را استینافیه می‌گیریم و سببیت ماقبل نسبت به ما بعد به این نحوه است که وقتی ما شما را از تقریباً هیچ (یک قطره آب) آفریدیم پس این سبب می‌شود که ما بتوانیم دوباره آنها را در قیامت برگردانیم و نه تنها آنها را بلکه کسانی بعتر از آنها را جایگزین آنها کنیم.

۲. نوع "لا" در "لا اقسم"

- قبل اذیل آیه ۳۸ سوره مبارکه حاقه از آن بحث کردیم:

▪ در آنجا گفته شد: «در این "لا" اختلاف است :

۱. برخی قائلند که نافیه است و نفي آنچه کفار ادعای کرده اند آمده است و آن ادعای که در سوره های قبل آمده این است که آنها می‌گفتند که این سخنان اجنہ است که به پیامبر می‌گویند و او به زبان می‌آورد...

۲. برخی قائلند که نافیه است و قسم را نفي می‌کند به خاطر عظمت مقسم به را رسانند؛ مانند: لا اقسم بواقع النجوم الـ لـو تـعلـمـون قـسـمـ عـظـيمـ ؛ اما اینجا این مقصود بعید است.

۳. برخی قائلند لای زائده برای تأکید مضمون جمله است...

۴. برخی قائلند لای نافیه شبه زائده است که عرب برای تحقیق و تأکید مطلب اینگونه قسم می‌خورد مثل اینکه در فارسی می‌گویند نزار قسم بخورم به خدا یا نی خوام قسم بخورم که»...

۵. نقش جمله "إِنَّا لِقَادِرُونَ"

▪ جمله جواب قسم

- نکته: جواب قسم اگر منفی باشد مقرر و به چیزی نفي شود اما اگر مثبت باشد:

۱. اگر اسمیه باشد: غالباً با إِنْ و لام ابتداء در مابعدش می‌آید (وجود یکی از آندو لازم است) که در اینجا با هر دو آمده است.

۲. اگر فعلیه باشد

۱. اگر ماضی باشد: غالباً مقرن به لام و قد می‌گردد.

۲. اگر مضارع باشد: غالباً مقرن به لام و نون تاکید می‌گردد.

• عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَ مَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ (۴۱)

۴. بررسی فعل "نبَّل"

- دو مفعولي و از افعال تصيير است و مفعول اوّلش محذوف و مفعول دوّمش "خیراً" می‌باشد.

• نکته: تعريف افعال تصيير

- افعالی هستند که به معنای تحويل و گردانیدن هستند و دو مفعولشان در اصل مبتدا و خبر بوده است.

▪ عبارتند از: جَعَلَ، رَدَّ، تَرَكَ، إِنْجَذَ، تَخَذَّ، صَيَّرَ، وَهَبَ وَ بَدَّلَ

▪ مثال

إِنْجَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

۵. معنای "من" در "خیراً منهم"

- "من" بعد از افعل تفضيل "تفضيلية" نام دارد که در معنای آن اختلاف است: برخی مانند ابن مالک قائلند که برای مجاوزه است (يعني مثلاً در مثال زید اعلم من عمرو: يعني زید در علم از عمر گذر کده) و مشهور قائلند برای ابتدای غایت است يعني مثلاً در مثال: «زید اعلم من عمرو»: يعني ارتفاع علم زید از غایت علم عمرو شروع شده است.

۶. نقش جمله "و ما نحن بمسبوقين"

- مسبوقين به معنای مغلوبین است و اين جمله عطف بر جواب قسم است و عباره اخرايی از آن است بنابر عطف تفسير است.

• فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَ يَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ (۴۲)

۷. نوع فاء در "فذرهم"

- استينافيه است و سبييت ما قبل نسبت به مابعد از اين جهت است: حالاً که ما بر تبديل آنها قادریم و مغلوب کسی نخواهیم شد پس ديگر آنها را به حال خودشان واگذار و نگران نباش زیرا خدا بر آنها غالب است.

۸. نقش جمله "يخوضوا"

- جواب شرط مذوف و محلی از اعراب ندارد زیرا یکی از جملاتی که محلی از اعراب ندارد جمله جواب شرط غیر مقرر بشه فاء است. اما کل جمله شرطیه می تواند استینافیه باشد و می تواند حال از ضمیر مفعولی در "فدرهم" باشد.

٩. ترکیب " حتی یلاقو"

- حتای جاره است برای انتهاي غایت و در متعلق آن دو احتمال است:

١. ذره

٢. ینضوا و یلعروا

- نکته: خلاصه بحث حتی در معنی: حتی بر سه وجه در کلام عرب استعمال شده است:

١. جاره

١. بر سر اسم مفرد

- به معنای انتهاي غایت و غالبا غایت داخل در حکم مغایي است.

٢. بر سر فعل

▪ غالبا بر سر فعل مضارع

- در اين صورت منصوب به آن مقدره شده و به يکی از سه

معنای زیر می آيد:

١. غالبا

▪ به معنای انتهاي غایت

٢. قلیلا

▪ به معنای تعلييل

▪ به معنای استثناء

٢. عاطفه

- در اين صورت به معنای واو عاطفه است و مابعد را شريك ماقبلش در حکم قرار می دهد و دلالت بر اضعف یا اقوى بودن ما بعدش در حکم منتب به ماقبلش می کند.

٣. ابتدائيه

- در اين صورت مابعدش را جمله استینافیه قرار می دهد و دلالت بر ترتیب به معنای مسبب بودن ما بعد از ماقبل می کند.

٤. معنای "يوعدون" از لحاظ زمان

- ماضی استمراری است زیرا "کانوا" بر سرش در تقدیر است.
- **بِوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانُوكُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوْفِضُونَ** (۴۲)
- نقش "بِوْمَ" در "بِيَوْمٍ يَخْرُجُونَ"
- بدل از "يَوْمٌ" در آیه قبل
- تجزیه و بررسی لغوی و ترکیب "سِرَاعًا"
- سِرَاع جمع سریع است و سریع صفت مشبه است از فعل سَرَعَ، يَسْرُعُ، سَرَاعَةً و سُرْعَةً
- نقش جمله "كَانُوكُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوْفِضُونَ"
- جمله حالیه از فاعل در "يَخْرُجُونَ"
- بررسی "نصب"
- جمع نَصِيب به معنای منصوب است به معنای سنگ هایی که به جایی نصب می شد و آن را می پرستیدند و بر رویش قربانی می کردند(ما ذبح علی النصب)
- **خَائِشَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهِقُهُمْ ذَلَّةً ذَالِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوكُمْ يُوعَدُونَ** (۴۴)
- خبر "ذَلَّةً" خبر "ذَلِكَ"
- "الَّذِي" است و امّا "الْيَوْمُ" بدل از "ذَلِكَ" می باشد.